

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. července 2021 – DK v. Evropská služba pro vnější činnost(Věc C-851/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Disciplinární řízení – Disciplinární sankce – Stanovení této sankce – Krácení výše důchodu – Trestněprávní a občanskoprávní sankce uložené vnitrostátními soudy – Celkové nebo částečné nahrazení nemajetkové újmy způsobené Evropské unií – Nerelevantnost této náhrady – Článek 10 služebního řádu úředníků Evropské unie – Zásada rovného zacházení – Zásada proporcionality“)

(2021/C 349/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: DK (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, poté S. Orlandi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a R. Spáč, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) DK se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Španělsko) – RH v. AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA(Věc C-30/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 2 – Příslušnost ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti – Místo, kde se škoda projevila – Kartelová dohoda, která byla prohlášena za neslučitelnou s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru – Určení mezinárodní a místní příslušnosti – Koncentrace příslušnosti ve prospěch specializovaného soudu“)

(2021/C 349/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RH

Žalované: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA

Výrok

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že na trhu dotčeném koluzními ujednáními o stanovování cen a zvyšování cen zboží je mezinárodně a místně příslušný k rozhodnutí o žalobě na náhradu škody způsobené těmito ujednáními, která jsou v rozporu s článkem 101 SFEU, z hlediska místa, kde se škoda projevila, buď soud, v jehož obvodu podnik, jenž se domnívá, že byl poškozen, koupil zboží dotčené uvedenými ujednáními, nebo v případě nákupů provedených tímto podnikem na více místech, soud, v jehož obvodu se nachází sídlo uvedeného podniku.

(¹) Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. července 2021 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Administratīvā apgabaltiesa – Lotyšsko) – „Latvijas dzelzceļš“ VAS v. Valsts
dzelzceļa administrācija**

(Věc C-60/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Železniční doprava – Směrnice 2012/34/EU – Jednotný evropský železniční
prostor – Článek 13 odst. 2 a 6 – Přístup k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční
dopravou – Nařízení (EU) 2017/2177 – Přeměna zařízení – Oprávnění regulačního subjektu“)

(2021/C 349/11)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Latvijas dzelzceļš“ VAS

Žalovaná: Valsts dzelzceļa administrācija

za přítomnosti: „Baltijas Ekspresis“ AS

Výrok

- 1) Článek 13 odst. 2 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost poskytnout všem železničním podnikům nediskriminační přístup k zařízením služeb ve smyslu čl. 3 bodu 11 této směrnice, která jsou uvedena v její příloze II bodu 2, nemůže být uložena vlastníkům takových zařízení, kteří nejsou jejich provozovateli.
- 2) Článek 13 odst. 6 směrnice 2012/34 musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na situaci, v níž vlastník budovy, ve které se nachází zařízení služeb ve smyslu čl. 3 bodu 11 této směrnice, jež je využíváno, zamýšlí ukončit nájemní smlouvu týkající se této budovy za účelem užívání posledně uvedené budovy pro vlastní potřeby.

(¹) Úř. věst. C 161, 11.5.2020.